

рѣдкитѣ по художество и модель гробница. Плащеницата ѝ е работена отъ руския художникъ Васнецовъ, а гробницата е правена по даденъ моделъ въ Сливенъ.

Тая черква е била обирана два пѣти, очевидно отъ турци: веднажъ въ 1850 г., когато иконата Св. Николай била намѣрена у турскитѣ табаци, а иконата Св. Богородица — хвърлена на улицата Много отъ сребърнитѣ прибори били намѣрени у Али Ефенди, прѣзъ 1859 г., когато обрала П Хитовъ и другаритѣ му.

Първитѣ гробища въ Клуцохоръ били малко на изтокъ отъ днешната черква, около моста на голѣмата вада при малкъ единъ площадъ, а по-виднитѣ клуцохорци погребвани около черквата.

Отъ сѣверна страна на черквата, по продължението ѝ, се намиратъ гробоветѣ на попъ *Начо Икономовъ*, род. 1826 г.; попъ *Стано Пеневъ* † 1883 г.; попъ *Петръ К. Даскаловъ*, който учителствувалъ 10 години, билъ членъ и касиеръ на епархиалния въ Сливенъ съвѣтъ, и членъ на учил. настоятелство, † 17 юни 1890 г.; протоиерей *Тодоръ х. Ивановъ*, † 1897 г.; *Х. Иова Маркова*, родена въ 1734 г., † 27 Дек., 1900 г., извѣстна съ благочестието си; ходила два пѣти на поклонение въ Иерусалимъ и до послѣдни години мѣсила черковния нахоръ; подарила на черквата дома си, който е задъ черковнитѣ стаи; тукъ се намира още и гроба на „Хаджи Димитъръ“, върху мраморния камъкъ на който личи интересния надписъ: „род. 10 Май 1840 г., убитъ на 18-и Юлий 1858 г., на връха *Кадравиль*!“ До тоя гробъ се намира единъ голѣмъ дървенъ кръстъ, подъ който е погребанъ *Полликарпъ Галавацки*, канониръ, падналъ убитъ отъ граната, прѣсната при влизането на руската артилерия въ Сливенъ, тъкмо край сѣверната врата на Клуцохорската черква (януарий, 1878 г.).¹⁾

За построяването на черквата *Св. Димитъръ* въ централния Сливенъ почти нищо не се знае. Знае се само, че старата черква подъ сѣщото име е горѣла въ 1815 г. или около това врѣме, и, вѣроятно, прѣзъ врѣмето на голѣмия пожаръ въ града, който унищожилъ цѣлата царшия около тая черква, продължението ѝ до Аба-Пазаръ, надолу до Голѣмия Мостъ и отъ тамъ дюгенитѣ до „Табацитѣ“. Тая черква, на всѣки случай, не е построена прѣди идването на турцитѣ. Фактътъ, че е въ срѣдата на града, говори, какво

¹⁾ Въ сѣщия черковенъ дворъ сж погребани попъ Никола Аргировъ († прѣди освобождението), попъ х. Александрия, попъ Танасъ, попъ Никола попъ Кутю, хикимена Костаки (закланъ отъ Х. Димитъръ), попъ Юрданъ ражданъ кждѣ 1803, † кждѣ 186 г., прочутъ съ войводскитѣ си наклонности, другаръ на Х. Димитъръ, личенъ гонитель на тур. разбойникъ Куфчиолу и т. н.).